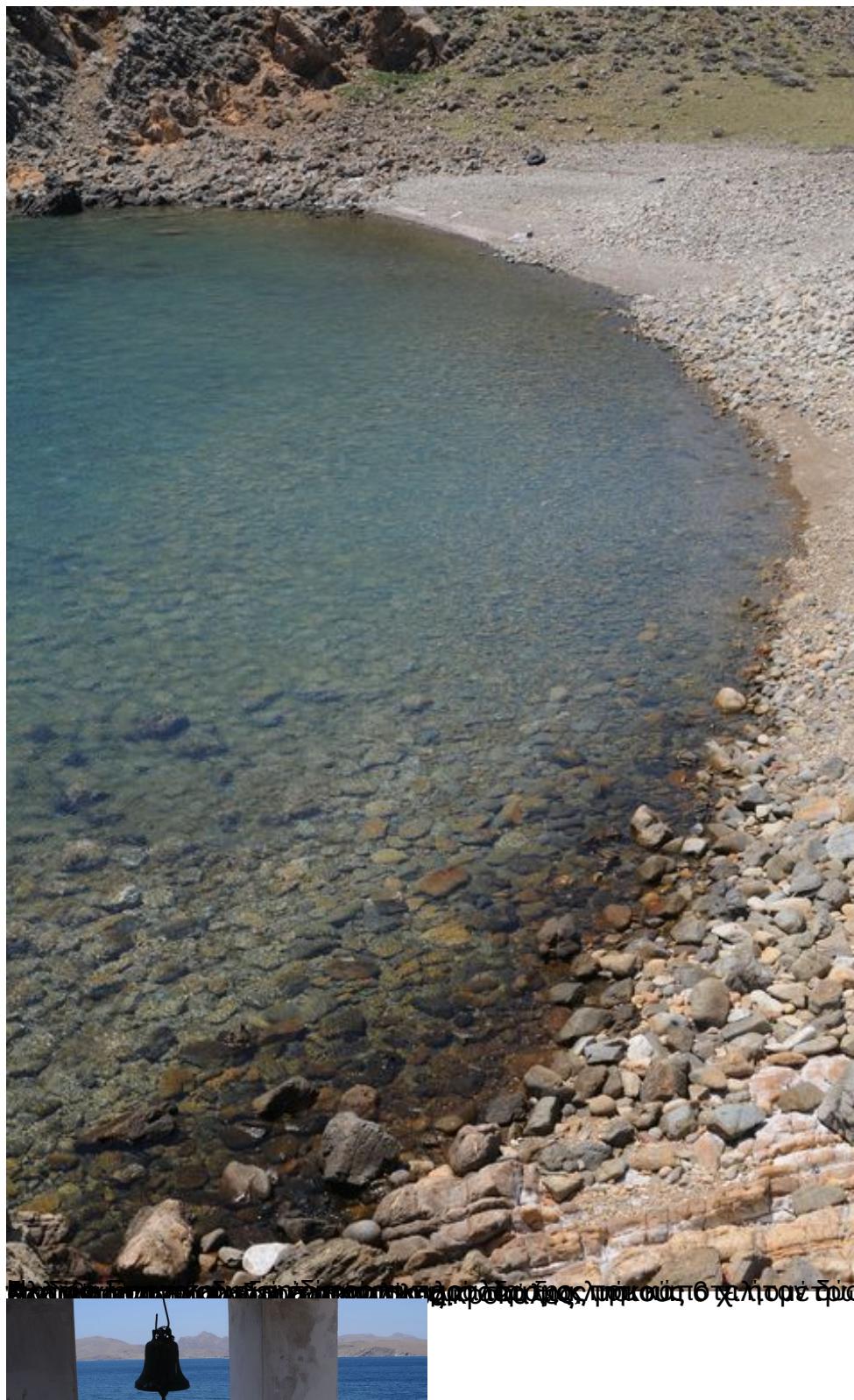

Ο τόπος είναι κάτι. Μα το περισσότερο είναι ο κόσμος του, η ψυχή του δηλαδή. Όλα όσα προηγήθηκαν, τα σημάδια που άφησε ο χρόνος πάνω του. Είναι η παράδοση, η ταυτότητα του. Για όλα τούτα πρέπει και ο επισκέπτης να είναι έτοιμος. Αλλιώς δεν καταλαβαίνει πολλά. Είναι και θέμα ωριμότητας. Όπως, δηλαδή, σε όλα τα πράγματα.

Με την ελληνική σημαία να κυματίζει από το ελαφρύ βοριαδάκι, πάνω στο Κάστρο το ανατολικό τμήμα της Μύρινας βρίσκεται στο υπήνεμο κομμάτι του κόλπου. Κι εκεί πάνω στις πέτρες της καστροπολιτείας έχουν παρελάσει μαζί με την Ιστορία, Μινύες, Πελασγοί, Πέρσες, Αθηναίοι, Μακεδόνες, Ρωμαίοι, Βυζαντινοί, Ενετοί, Γενοβέζοι, Οθωμανοί. Μόλις πριν από 103 χρόνια επέστρεψε στην αγκαλιά της μητέρας πατριδας. Κι όλους αυτούς τους αιώνες, γνώρισε ότι περίπου και η υπόλοιπη Ελλάδα. Προκοπή μα και Πείνα. Γαλήνη μα και Βία.
Δεσμώτες είμαστε όλοι μας, του παρελθόντος.

Κοινωνίας Εργασίας απόλυτη σε πάντα τους είσται και έχει αποτινούσι την αρχή της αρματώσης της σε μια γενική θέση.

Επιτέλος της περιήγησης μας στην Λήμνο. Το τελευταίο μέρος της περιήγησης μας στην Λήμνο.

Και τώρα στην Κάρπαθο. Η περιήγηση μας στην Κάρπαθο.

Στην παραπάνω φωτογραφία διαβάζουμε την παραπόνηση της θάλασσας στην παραλία Καρύδια.